

Til Veiledning til Bedømmelsen af det foreliggende Lovforslag medfølger dette en Betænkning fra den Kommission, som i sin Tid af Regjeringen blev udsendt for at undersøge Forholdene paa Derne. Mindretallet tillader sig at notere enkelte Udtalelser af denne Betænkning.

Bilag 5, Pag. 17.

„Kommissionen maa udtale som sin Overbevisning, at selve Oprørets Udbrud hidrører fra en Tilfældighed, og at der ikke kan antages forud at være lagt nogen Plan dertil.“

Pag. 18.

„Medens saaledes selve Oprørets Udbrud maa antages at hidrøre fra en Tilfældighed, er det paa den anden Side utvivlsomt, at det har været Udtrykket for en hos Landarbejderne tilstedeværende og blandt dem almindelig udbredt Misfornøielse.“

Pag. 19.

„Men paa den anden Side maa Kommissionen formene, at man i denne Periode og navnlig dens sidste Halvdel, fra de forskjellige heri interesserede Parters Side har taget for lidt Hensyn til det Omslag navnlig i Eiendoms- og Befolkningsforholdene paa St. Croix“ o. s. v.

Pag. 20 :

„En ligefrem slet Behandling af Landarbejderne har efter Kommissionens Skjøn dog kun undtagelsesvis fundet Sted, og i saa Henseende har det været en Beskyttelse for dem, at Arbeidskraften paa Den i det Hele har været utilstrækkelig, saa at Frygten for at miste for mange Arbejdere ved Skiftetiden har virket modererende med Hensyn til Behandlingen. Men det har vistnok kun i altfor mange Tilfælde skortet paa en saadan Betragtning af Arbejderne, som i dem finder andet end netop Væfener, hvilke Egennyten byder Bedkommende at søge holdte i Live og ved godt Helbred.“

I hvor vanskeligt det end kan være at sætte sig ind i Forholdene paa de vestindiske Der, forekommer det Mindretallet efter Alt, hvad der foreligger i Kommissionens Betænkning som ogsaa efter Alt, hvad egen Betragtning i Forening med, hvad der ellers er fremkommet om Forholdene paa de vestindiske Der, fører til, „at en stærket Militærmagt er ingen Nødvendighed“. Mindretallet skjønner ikke rettere, end at den efter Nutiden uhenftigtsmæssige Ordning af Arbejderforholdene dertil er den væsentligste Aarsag til den Misfornøielse, der før Oprørets Udbrud var tilstede iblandt Arbejderne. At Arbejderne skulde være et ildefindet, ustyrligt Fjoll, forekommer ikke Mindretallet med rette kan siges, hvilket heller ikke fremgaar af Kommissionens Betænkning. Mindretallet er af den Mening, at Militærstyrken, som er anordnet for de vestindiske Der ved de tvende Forordninger af 25de Marts 1872, anvendt paa rette Maade, maa være fuld betryggende for Ordenens Opretholdelse, og kan derfor ikke tilraade en Forandring deri.

Med Hensyn til at Udgiften ved Militæret paa Derne skulde udredes af Danmarks Statskasse, maa Mindretallet formene, at det ingenlunde er umuligt for Derne selv at udrede disse, naar en fornuftig, tidsvarende Ordning af de kommunale Forhold dertil bliver indført; til denne Ordning hører som det Nødvendigste, efter at Arbeidsregulativene ere ophævede, en tidsvarende Beskatning, hvilken da og er bragt i Forslag af Kommissionen. Der er jo meget betydelige værdifulde Eiendomme, i hvert Fald er der betalt meget store Priser, saadanne Eiendommes Besiddere eller deres Brugere er der ingen Grund til at skaane for en Beskatning, som behøves for at administrere Derne forsvareligt, hvortil maa henregnes et nødvendigt Politi- eller Militærkorps. Derved at Skatterne forøges, vil jo ikke ske Andet, end — hvad der er Tilfældet overalt ogsaa herhjemme — end at der ved Kjøb og Salg af Eiendomme bliver taget Hensyn til Byrder, der hvile eller muligvis kunne komme til at hvile paa disse. At en forøget Stattebyrde ikke er velfet, er indlysende. Mindretallet kan ikke undlade ved denne Leilighed at gjøre opmærksom paa, hvorledes det ene Stattepaalæg efter det andet har fundet Sted her i Danmark, først af Nødvendighed og senere biholdt (Krigsskatten 1864), skjøndt Statskassen nu er mere end rigelig forsynet. At de kommunale Skatter ere stegne i en betydelig Grad, er jo Alle vitterligt. Ved den stadige Stigning af de kommunale Skatter eller ved Paalæg af Statskatter har der, saavidt Mindretallet bekjendt, ikke været nogen angstelig Spørgen, om Borgerne kunne taale slige Paalæg, man træster sig med, at til de nødvendige Foranstaltninger til Statens Behov findes der nok Evne hos Befolkningen til at bære de dermed forbundne Udgifter. De samme Synspunkter formener Mindretallet maa anvendes paa de vestindiske Der. Træffes der fornuftige Foranstaltninger, hvorved tilveiebringes Liv og Virksomhed, kommer der sikkert nok ogsaa en Befolkning, der forbinder Evnen med Villien til at bære de dermed forbundne Udgifter. At Danmark uden den haardeste Nødvendighed indlader sig paa at udrede en Udgift aarlig af over 300,000 Kr. og over 60,000 Kr. een Gang for alle af Statskassen, Penge, som indkomme af dansk